

מ"ת 4514/01 - מדינת ישראל נגד דוד אחולאי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 21-01-4514 מדינת ישראל נ' אחולאי (עוצר)

בפני כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת מדינת ישראל
נגד דוד אחולאי
משיב באמצעות עו"ד רועי אטיאס ועו"ד חן בן חיים

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו. بد בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום המიיחס למשיב עבירות של תקיפה וחבלה ממשית בצוותא, היין לרכוש בمزיד והסתת גבול פלילתית.

2. על-פי המתואר בעובדות כתוב האישום, בתאריך 20/12/2023, הגיע המשיב ביחיד עם אחר שזהותו אינה ידועה, כשפניהם רעולות במסכות או ב"חם צוואר" והסיגו גבול אל בית העסוק של המתalon, חנות לממכר מזון בשם "טופ טاطלי קנפה" (להלן: "עסק") באשקלון, המתлонן באותה הזמן שהה בעסק מאחריו דלפק השירות.

מיד ובסמוך למתואר התקרב המשיב למATALON והטיח בפניו שסימן בפייסבוק "לייק" באומרו: "למה אתה עושה לייק לדברים שאתה לא צריך לעשות" משבקש המתalon להבין במה מדובר, הורה המשיב לאחר הביא מכשיר טלפון נייד מהרכב, الآخر עשה כן, והמשיב הציג בפני המתalon את הפרסום המדובר ושאל בשנית "למה אתה עושה על זה לייק".

מיד ובסמוך לכך, תקף המשיב את המתalon בכר שטר על לחיו השמאלית באמצעות כף ידו הימנית, ובהמשך נטל כסא והוא היכה באמצעות המתalon פעם אחר פעם בעוד המתalon מנסה למצוא מחסה מאחוריו דלפק השירות, בעוד המשיב ממשיך בתקייפתו אוחז בכיסא בידו ורודף אחר המתalon וממשיך להכות את המתalon באמצעות הכסא פעם אחר פעם.

בהמשך לכך ומשדרכו של המתalon נחסמה בקצתו הפנימי של דלפק השירות, המשיב לתקוף את המתalon בכר שהכה בפניו ובפלג גופו העליון של המתalon באמצעות אגרופיו. במקביל לאמור אוחז الآخر בכוסות זכוכית שנמצאו על מكونת הקפה והחל זורק אותן על פניו של המתalon ופגע בצווארו ובפנוי. בהמשך יצא המשיב מפנים הדוכן נטל מאפרת זכוכית משלוחן סמוך והטיחה בעוצמה במATALON שנמצא מרחק קצר ממנו

עמוד 1

תיק שהוא פוגע בגבו.

בالمבחן כאמור יצא הנאשם מஅהורי הדלפק, נטל כסא נוספת ונשען ויחל לתקוף המתלונן בשנית באמצעות הכסא, תוך שהוא משתמש בזריקת הכסא על מנת לכובנו לעבר המתלונן, המשיב זרק את הכסא ופצע בפלג גופו העליון של המתלונן, במהלך נטל 3 כוסות זכוכית מעל מכונת הקפה והטיח אחת אחר השניה בפנוי של המתלונן.

כתוצאה מההמעשים האמורים לעיל, נחבל המתלונן ונזקק לטיפול רפואי.

טענות הצדדים:

3. לטענת ב"כ המבוקשת, כי סרטון המתעד את האירוע, בו נראה שניים, המגיעים לעסוק, אחד רעל פנים ולא ניתן לזהותו ואילו המשיב זהה, הכוונה שבחש נפל וראשו היה חשוף. שלושה שוטרים בדו"חות הפעולה שלהם מפרטים ומסבירים לגבי הנסיבות שלהם עם המשיב ויכלתם לזהותו מהסרטון. לטענתה, גם מצפיה בסרטון ובהתואמה לתמונות המשיב, ניתן לזהות את המשיב ובוואדי לגבי מי שמכיר אותו.

עוד הפנטה ב"כ המבוקשת לחקירה המתלונן, בחר לשטוק כאשר נשאל לגבי היכרתו את המתלונן וכן כאשר הוצגו בפניו הסרטונים, אולם לשאלות שאין קשרו במישרין לאירוע מסר תשובה, מה שמחזק את הראיות נגדו וכי ישנה משמעות לשתייה שלו.

המתלונן חושש מאד, ניתן לראות זאת מחקירותיו ומתמלול החקירה, כאשר שמו של המשיב עולה בחקירה, מסר המתלונן לשוטרים כי הם יודעים מי זה ולמעשה מבינים את השיח ואת כוונתו.

ב"כ המבוקשת צינה כי מדובר בעבירות חמורות שבוצעו בצוותא, המנייע לנקיית האלים אינו ברור מספיק, בנוסף הפנטה לעברו הפלילי של המשיב ועתירה לעצרו עד תום ההליכים.

4. לטענת ב"כ המשיב קיימת מחדרים ופגמים בתיק לעניין זהוי המשיב. לא ניתן לזהות את המשיב באמצעות הסרטון שכן פניו מכוסות וחובש כובע בראשו, אין להסתמך על דו"חות הפעולה והמצקרים של השוטרים לצורך זהוי המשיב. הודגש, כי המתלונן לא מסר פרטים על זהותו של המשיב כתוקף, אין כל ראייה פורנזית הקושרת את המשיב, נלקחו ט.א. מהעסק ולא נמצא ט.א. של המשיב במקום. ב"כ המשיב הפנו לפסיקה בנוגע לסוגיות הזהוי.

דין והכרעה

5. לאחר שעניינו בתיק החקירה ושמעתי טענות ב"כ הצדדים אני סבור כי קמה תשתיית ראייתית לכואורית בנוגע לעבירות המיוחסות למשיב.

6. כלל ידוע הוא כי בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון הפוטנציאלי הראייתי של חומר הראיות ואני ביהם"ש קובע ממצאים מזינים או מרשיינים (ראה בש"פ 8087/95 **زادה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ (2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 **פינר נ' מדינת ישראל** (24.11.05); בש"פ 826/08 **קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.08)).

7. כתוב האישום מבוסס רובו ככלו על סרטן המתעד את האירוע ועל זהוי המשיב על ידי השוטרים, כל זאת בשילוב שתיקתו של המשיב בנוגע לעבירות המיוחסות לו.

8. עיקר טענות ההגנה מתמקדות בשאלת זהוי המשיב.

9. כפי העולה מחומר הראיות, קיים סרטן המתעד את אירוע התקיפה בעסק, בו נתען כי נצפה המשיב תוקף את המתלוון. המשיב זהה כאמור על ידי השוטרים, ראה ד"ה השוטר משה דהן מיום 23.12.20 אשר מצין כי זהה את המשיב ברמת וודאות גבוהה, מצין כי מכיר את המשיב היטב מעבודתו במשטרת לארן מספר מפגשים איתו, ציין כי הקרחת שלו והאף מסגרים אותו וכן מבנה גופו; מזכיר השוטר אליו שטרית מיום 27.12.20 מזהה את המשיב לפי הראש והعينים; מזכיר השוטר אלירן כהן מיום 23.12.20 זהה המשיב לפי חלק העליון של הפנים, הקרחת, האף, מבנה הגוף והגובה הבולט שלו;

10. המתלוון בהודעותיו מספר על שאירוע, מכחיש כי מכיר את האנשים שתקפו אותו, אינו אומר את שמו של המשיב באופן מפורש, אולם עולה כי רומז לחוקרים אודות זרות התוקף. ראה הודעתו מיום 23.12.20 שעה 23:24, כאשר מוצג בפניו סרטן האירוע משיב לחוקר "אתה יודע מי זה אתה שוטר תעשה את העבודה שלך" (שרה 11) וכן מזכיר השוטר משה דהן מיום 23.12.20 וכן מזכיר השוטרים עוזי קטני ומשה דהן מיום 27.12.20 מצינים כי המתלוון אישר בהנחות ראש שהמשיב הוא התוקף.

11. מפנה לתמלול חקירה של המתלוון עם החוקר עוזי (מס' מ.ט. 50, מס' תעתק 20/82), המתלוון מסרב למסור את שמו של התוקף, אולם ניכר כי יודע למי מדובר. ראה שורות 206-207 "עווי: יודע מי האנשים, לא מכיר אותם אישית, ואسم: אפשר להגיד... בוא נגד ב... מבט ראשון כזה, לא... אין בינו לבין". ראה שורות 296,298 : "ואسم: אז תשאל את משה, משה קובע.. ואשם: כולם, כמובן, כולם זהו אחוי אני לא יודע מה".

יעון בתמונות המשיב שצופרו לתיק החקירה, ולאחר צפייה בסרטון מצלמות האבטחה, מלמד, כי ישנים קווים דמיון רבים בין תמונות המשיב לבין המשיב הנראה בסרטון, עד כדי זהויו.

12. הגנה הפנתה לבש"פ 5294/11 **שלשוני ב' מדינת ישראל** (24.07.11), שם קבע ביהם"ש העליון, כי באותו מקרה, לא ניתן היה לייחס משקל לכואורי רב לזהותו של החשוד על ידי השוטרים, מקום שלא ניתן לצרף לזהות את התרשםו העצמאית של ביהם"ש כתמייה, לפחות חלקית, לאותה התרשםות.

ענין שלשוני שונה מהמקרה שבפני, שכן, פורט שם כי מצלמות האבטחה היו מרוחקות מהמקום בו נצפה החשוד הולך, והחשוד זהה על פי היליכתו, מבנה גופו ולבשו, כאשר נקבע, כי לפי מאפיינים אלה מלאכת הזיהוי אינה פשוטה, וביהם"ש אף התרשם באותו מקרה מקריאת דוחות הצפיה של השוטרים, כי אף הם לא היו מסוגלים לבצע זהה מוחלט.

בדומה לכך, גם בש"פ 4584/11 **אםג'ד ג'בארין ב' מדינת ישראל** (5.7.11) מפורט כי הזיהוי נעשה על פי מבנה גוף ולא זהה על פי חזות פניו.

בעניינו, המצב שונה לחלוטין, שכן מצלמות האבטחה תיעדו את המשיב באופן ברור ומקרוב, הזיהוי מבוצע על פי חזות פניו של המשיב. אמת, כי פניו היו מכוסים אולם בשלב כלשהו נראה המשיב ללא כובע בראשו כאשר החם צוואר מכסה את חלקו התיכון של פניו ומעט מחיצת פניו וראשו גלוים, לטעמי, מי שמכיר את המשיב בוודאי יוכל לזהותו, כפי שהדבר אפשרי גם על ידי מי שאינו מכיר את המשיב תקופה ארוכה ולכן ניתן לקבוע, לפחות בשלב זה של הדיון, כי ישן ראיות לכואורה ברמה גבוהה ומספקת.

13. יתרה מכך, שתיקתו של המשיב בחקירותיו מחזקת את ראיות התביעה.

המשיב לא סיפק הסבר כלשהו לגבי הזיהוי בסרטון וכן לא מסר כל גרסה בנוגע למקום המזאו בעת האירוע. במידע, שתיקתו של נאשם, מקום בו היה מתבקש הסבר מצדו, מחזקת את עמדת התביעה גם לצורך שלב המעצר. בכך הבהיר גם למשור הראייתי, עת ביהם"ש בוחן את שאלת קיומן של ראיות לכואורה, הדברים נכונים גם במקרים של מעילה, כאשר השתיקה יכולה לחזק עילה של מסוכנות (ראה בש"פ 1748/11 **חזקאלי ב' מדינת ישראל** (10.03.11); בש"פ 1648/11 **אביטן ב' מדינת ישראל** (07.03.11)).

14. עילת המעצר - העבירות המיוחסות למשיב מקומות עילת מעצר, המבוססות על מסוכנותו של המשיב. נסיבות האירוע המפורט בכתב אישום הכלולות, הגיעו בנסיבות חרדה מתרה לנוקוט באלים כלפי המתלוון, השימוש באלים בתחום עסקו של המתלוון, גרימת חבלות למתלוון כאשר נראה כי הטריגר לאירוע הינו שלו ואף המתלוון לא מבין מה הייתה הסיבה לשימוש באלים כלפיו.

בנוסף למדת מסוכנותו של המשיב מעברו הפלילי, וכן מכך שביום 20.08.20 ניתנה הכרעת דין בעניינו של המשיב, שני כתבי אישום שונים בעבירות של איומים כלפי שוטרים ובטרם נזר דינו, ביצע לכואורה את העבירות נשוא כתוב אישום זה.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.